

GÌN GIỮ KHIẾT TRINH ĐẾN CUỐI CÙNG

Tin cô Agnès - thiếu nữ Công Giáo - bị đánh trọng thương lan nhanh khắp làng. Mọi người đều nghĩ đây là án mạng và phải tìm cho ra thủ phạm. Một nhân viên nhà nước cộng sản Ba Lan được phái đến tận nơi để điều tra. Tuy nhiên, ông hoàn toàn bất lực vì cô Agnès cương quyết giữ thình lặng. Niềm ao ước duy nhất của cô là được gặp Linh Mục trước khi chết.

Viên công an đổi chiến thuật. Ông đến gặp vị Linh Mục và đề nghị ngài đến giải tội cho cô. Ông thầm nghĩ:

- Khi xưng tội, tín hữu Công Giáo không dấu bất cứ điều gì với Linh Mục. Vậy sau khi thiếu nữ xưng tội, mình sẽ bắt buộc Linh Mục tiết lộ bí mật tòa cáo giải. Như thế sẽ dễ dàng tìm ra thủ phạm.

Sau khi nghe nhân viên nhà nước khéo léo trình bày, vị Linh Mục hiểu ngay tầm quan trọng của vấn đề. Trước tiên, Cha nhận lời đến giải tội cho cô Agnès đang hấp hối. Nhưng Cha không hứa trước bất cứ điều gì với viên công an.

Agnès mồ côi Cha Mẹ từ thưở bé và được Bà Nội yêu thương dưỡng dục. Viên công an và vị Linh Mục được bà cụ mừng rỡ tiếp đón. Cụ bà đưa Cha vào phòng bệnh nhân. Cánh cửa khép lại. Cha nhẹ nhàng ngồi xuống. Cô Agnès cất tiếng nói:

- Cám ơn Cha đã nhận lời đến. Cha có biết là con mong đợi Cha từng giây từng phút không? Xin Cha chúc lành và ban phép giải tội cho con. Đây sẽ là lần xưng tội cuối cùng!

Rút hết tàn lực, cô Agnès bắt đầu:

- Thưa Cha con xưng tội cách đây 3 năm .. khi có vị Linh Mục Công Giáo cải trang đến làng giải tội cho các tín hữu. Con ghi khắc trong lòng những gì vị Linh Mục nói với con. Cha cho con việc đền tội là đọc "Kinh LẠY CHA". Rồi Cha nói thêm: "Con phải hết sức chú tâm mỗi khi con đọc "Xin Cha tha nợ chúng con như chúng con cũng tha cho kẻ có nợ chúng con". Vậy thì, trước khi bắt đầu xưng tội, có lẽ con phải thật lòng tha thứ cho người giết con, có phải vậy không Cha?

Vị Linh Mục hỏi nhỏ:

- Con có biết tên người giết con là ai không?

Ngừng một lát, như để lấy lại sức, cô Agnès trả lời:

- Cha biết không, đó là con trai của bác canh rừng. Anh đang đi quân dịch. Anh tên Bernard. Anh về phép và án mạng xảy ra vào buổi chiều trước khi anh trở lại binh chủng .. Bernard và con là hai đứa trẻ láng giềng. Chúng con thường chơi với nhau. Trước khi gia nhập quân đội, Bernard đến gặp con và hỏi: "Em

có bằng lòng làm vợ anh không?” Con đáp: “Có”. Bernard nói: “Vậy thì hãy chờ đợi anh”. Nghe thế, con cảm thấy thật sung sướng vì con hết lòng yêu Bernard. Trong vòng một năm, con dẹt không biết bao mộng đẹp và mong chóng đến ngày Bernard nghỉ phép .. Nhưng khi về phép thì Bernard không giống như trước. Lúc nào anh cũng nức mùi rượu .. Rồi có người dèm pha với anh về con. Họ nói là con dan díu với một thanh niên khác!

- Buổi chiều trước khi trở lại quân ngũ, Bernard hẹn con đến gặp chàng tại một đám lau cách xa làng. Khi trông thấy Bernard con bỗng đâm ra lo sợ. Đôi mắt đỏ ngầu, chàng giận dữ nói với con: “Tôi biết cô đi theo một người khác”. Con nói không đúng thì chàng bảo: “Nếu không đúng thì để tôi kiểm xem”. Nói rồi chàng ôm chầm lấy con. Con vùng mạnh thoát khỏi vòng tay chàng và la lớn: “Bernard, lương tâm anh đâu rồi? Hãy đợi khi nào chúng ta lấy nhau đã, rồi anh mới được phép làm!” Anh nói: “Nếu cô chống lại thì tôi sẽ giết cô”. Nhìn đôi mắt dữ tợn, con hiểu Bernard sẽ dám làm điều chàng dọa con. Con thấy ngay mình phải chọn: hoặc chết hoặc phạm tội. Tâm hồn con tức khắc hướng về Đức Mẹ MARIA. Từ ngày mẹ con qua đời, con luôn bày tỏ tâm tình với Đức Mẹ. Con liền kêu xin Đức Mẹ MARIA cứu con. Chính Đức Mẹ ban ơn để con có đủ sức mạnh kháng cự lại Bernard. Khi con thật sự thoát ra khỏi vòng tay chàng, Bernard rượt theo và đập con ngã gục. Xong chàng bỏ chạy trốn.

- Thưa Cha, bằng mọi giá, xin Cha tìm gặp Bernard và nói là con tha thứ cho anh. Con biết rằng một khi hồi tỉnh, Bernard sẽ hối hận rồi đâm ra tuyệt vọng. Vậy xin Cha nói là con muốn anh sống. Trên Trời con sẽ khẩn cầu THIÊN CHÚA Từ Bi thương xót anh. Chắc chắn Chúa tha thứ cho Bernard, vì con, con đã tha thứ cho anh. Giờ đây, con xin xưng thú các tội lỗi của con và xin Cha làm phép giải tội cho con.

Xưng tội xong, cô Agnès trút hơi thở cuối cùng. Về phần vị Linh Mục, ngài cương quyết giữ kín “bí mật tòa cáo giải” và tìm gặp Bernard. Chàng ăn năn thống hối và xin vào làm trợ sĩ dòng Phanxicô.

... “Này em gái của anh, người yêu anh sắp cưới, em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng nghiêm mật, là giếng nước niêm phong, là địa đàng xanh non mằm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt: nào hoa móng, cam tùng, cam tùng với huỳnh khương, nào đỉnh hương, nhục quế với mọi thứ nhũ hương, nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị thảo. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống” (Diễm ca 4,12-15).

(Maria Winowska “Du Sang sur les Mains”, Editions Saint Paul, 1988, trang 99-107)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt